Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (esimene koda)

16. mai 2017 *

Konkurents — Keelatud kokkulepe — Turgu valitseva seisundi kuritarvitamine — Taimekaitsevahendite müügi turg — Kaebuse rahuldamata jätmise otsus — Tootjate ja turustajate väidetav konkurentsivastane tegevus — Tootjate ja turustajate kooskõlastatud või koordineeritud tegevus, mis seisnes kaebuste esitamises haldus- ja kriminaaluurimisasutustele — Kaebamine paralleelimportijate poolt kohaldatavate õigusnormide rikkumise peale — Hiljem haldusasutuste läbi viidud halduskontrollid — Paralleelimportijatele haldus- ja kriminaalkaristuste kehtestamine liikmesriigi ametiasutuste poolt — Tootjate ja turustajate poolt kaebuste esitamise samastamine pahatahtlike hagide või haldusmenetluse kuritarvitamisega — Liidu huvi puudumine — Õigus tõhusale kohtulikule kaitsele

Kohtuasjas T-480/15,

Agria Polska sp. z o.o., asukoht Sosnowiec (Poola),

Agria Chemicals Poland sp. z o.o., asukoht Sosnowiec,

Star Agro Analyse und Handels GmbH, asukoht Allerheiligen bei Wildon (Austria),

Agria Beteiligungsgesellschaft mbH, asukoht Allerheiligen bei Wildon,

esindajad: advokaadid S. Dudzik ja J. Budzik ning hiljem advokaadid P. Graczyk ja W. Rocławski,

hagejad,

versus

Euroopa Komisjon, esindajad: J. Szczodrowski, A. Dawes ja J. Norris-Usher,

kostja,

mille ese on ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada komisjoni 19. juuni 2015. aasta otsus C(2015) 4284 final (juhtum AT.39864 – BASF (varem AGRIA jt *vs.* BASF jt)), millega jäeti rahuldamata hagejate kaebus seoses ELTL artikli 101 ja/või artikli 102 rikkumistega, mille olevat väidetavalt toime pannud sisuliselt 13 taimekaitsevahendeid tootvat ja turustavat ettevõtjat, keda abistasid või vahendasid neli kutseorganisatsiooni ja üks advokaadibüroo,

ÜLDKOHUS (esimene koda),

koosseisus: koja president I. Pelikánová, kohtunikud P. Nihoul ja J. Svenningsen (ettekandja),

kohtusekretär: ametnik L. Grzegorczyk,

* Kohtumenetluse keel: poola.

arvestades menetluse kirjalikku osa ja 28. veebruari 2017. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

Vaidluse taust

1 Hagejad Agria Polska sp. z o.o., Agria Chemicals Poland sp. z o.o., Star Agro Analyse und Handels GmbH ja Agria Beteiligungsgesellschaft mbH on vastavalt kaks Poola õiguse alusel asutatud äriühingut, üks Saksa õiguse alusel asutatud äriühing ja üks Austria õiguse alusel asutatud äriühing, kes tegutsevad taimekaitsevahendite müügi valdkonnas seoses nende toodete paralleelimpordiga, mis võimaldab eeskätt saada kasumit tulenevalt nendele toodetele erinevates liikmesriikides kohaldatava käibemaksu määrade erinevustest. Need tehingud seisnevad peamiselt seda tüüpi toodete impordis Poolasse nendest liikmesriikidest, kus need on juba loa saanud, nende ladustamises hagejate Poolas asuvates ladudes ja seejärel nende reekspordis teistesse liikmesriikidesse, sh neisse, kus neile toodetele oli algselt luba antud, milleks on siinses asjas peamiselt Saksamaa ja Austria.

Menetlus UOKiKis

2 Agria Polska esitas 1. juulil 2010 Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów'ile (konkurentsi- ja tarbijakaitse amet, Poola, edaspidi „UOKiK“) kaebuse (edaspidi „riiklik kaebus“), mis puudutas 16. veebruari 2007. aasta konkurentsi- ja tarbijakaitse seaduse (Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów) (Dz. U. nº 50, punkt 331) rikkumist, mille oli toime pannud 13 ettevõtjat, nimelt BASF SE, Bayer CropScience, RWA Raiffeisen Ware Austria AG (edaspidi „RWA“), Deutscher Raiffeisenverband, Sumi-Agro, Monsanto, Nufarm, Rokita Agro, DuPont, Arysta, Syngenta, Dow ja Makhteshim Agan, kes on taimekaitsevahendite tootjad või turustajad, keda abistasid või vahendasid neli kutseorganisatsiooni, nimelt Industrieverband Agrar (edaspidi „IVA“), Fachverband der chemischen Industrie – Industriegruppe Pflanzenschutz (IGP), European Crop Protection Association ja Polskie Stowarzyszenie Ochrony Roślin (PSOR), mis asuvad vastavalt Saksamaal, Belgias ja Poolas, ning üks advokaadibüroo.

3 UOKiKi president teatas 10. augusti 2010. aasta kirjas, et osas, milles riiklikus kaebuses käsitletud tegevus puudutas 2005. ja 2006. aastat, ei saanud nimetatud asutus selle tegevuse suhtes uurimist läbi viia. Konkurentsi- ja tarbijakaitse seaduse artikli 93 kohaselt ei saa konkurentsi piiravat tegevust puudutavat menetlust algatada pärast aasta möödumist alates selle aasta lõpust, mil kõnealune rikkumine lõppes.

4 Agria Polska esitas 30. augustil 2010 UOKiKile uuesti oma taotluse algatada menetlus taimekaitsevahendite tootjate ja turustajate vahelise väidetava keelatud kokkuleppe kohta, väites, et riiklik kaebus, mis oli esitatud sama aasta 1. juulil, käsitles samuti seda, et need ettevõtjad olid rikkunud Euroopa Liidu konkurentsieeskirju.

5 22. novembri 2010. aasta kirjas jäi UOKiKi president oma seisukoha juurde, täpsustades, et Poola õiguses sätestatud ühe-aastane aegumistähtaeg oli kohaldatav ka siis, kui taotletud uurimine puudutas liidu konkurentsiõiguse sätteid.

Menetlus komisjonis

6 30. novembril 2010 esitasid hagejad ja Agro Nova Polska sp. z o.o. nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määruse (EÜ) nr 1/2003 [ELTL] artiklites [101] ja [102] sätestatud konkurentsieeskirjade rakendamise kohta (EÜT 2003, L 1, lk 1; ELT eriväljaanne 08/02, lk 205) artikli 7 alusel kaebuse Euroopa Komisjonile (edaspidi „kaebus“). See kaebus käsitles samu üksusi kui UOKiKile esitatud riiklik kaebus. Kaebusega liitusid Saksa õiguse alusel asutatud äriühing Agro Trade Handelsgesellschaft mbH ja Luksemburgi õiguse alusel asutatud äriühing Cera Chem S.a.r.l., ning nad teatasid sellest komisjonile ühistes täiendavates seisukohtades, mille need äriühingud 15. detsembril 2010 koos esitasid (edaspidi „esialgsed kaebuse esitanud äriühingud“). 27. aprillil 2011 esitasid need äriühingud komisjonile täiendavat teavet.

7 29. juulil 2011 esitasid esialgsed kaebuse esitanud äriühingud komisjonile kaebuse kokkuvõtte.

8 Esialgsete kaebuse esitanud äriühingute edastatud dokumentidest ilmneb, et kaebuses heideti sisuliselt ette ELTL artikli 101 rikkumist. Selles kaebuses heideti ette ka seda, et RWA oli rikkunud ELTL artiklit 102.

9 Üldiselt väitsid esialgsed kaebuse esitanud äriühingud, et kaebuses märgitud üksused kasutasid nende suhtes praktikaid, mis rikuvad liidu konkurentsiõigust. See toimus peamiselt nende üksuste vahelise kokkuleppe ja/või kooskõlastatud tegevuse vormis ja seisnes kuritarvitavates kaebustes, mis esitati koordineeritud viisil Austria ja Poola haldus- ja kriminaaluurimisasutustele ja milles seati kahtluse alla esialgsete kaebuse esitanud äriühingute kaubandustegevuse seaduslikkus nii seoses taimekaitsevahendite suhtes kehtivates õigusnormides sätestatud nõuetega kui ka selliste toodete paralleelkaubanduse teostamise nõuetega, sh maksualases plaanis.

10 Esialgsed kaebuse esitanud äriühingud märkisid, et kaebuses käsitletud üksused tegid seda ekslike, kärbitud või koguni valelike avalduste teel, et neid turult kõrvaldada, et Austria ja Poola haldusasutused, maksuasutused ja kriminaaluurimisasutused viisid nende suhtes korduvalt ekslikult läbi halduskontrolle, sealhulgas kohapealseid kontrolle ja arestisid taimekaitsevahendeid nende ladudes, ning et nende suhtes algatati kriminaalmenetlus, lisaks sellel hetkel aastas, mis on strateegilise tähtsusega taimekaitsevahendite kaubanduses, mis sõltub aastaaegadest, st aasta esimeses pooles.

11 Nende haldus- ja kriminaalmenetluste tagajärjel määrati esialgsetele kaebuse esitanud äriühingutele suured trahvid, mis viis nendest ühe, äriühingu Agria Polska pankrotini, ning taimekaitsevahendite turustamise keelu meetmeni hetkel, mil oli seda tüüpi toodete turustamise iga-aastane kõrghetk. Selle tagajärjel tekkis esialgsetel kaebuse esitanud äriühingutel turuosa oluline kaotus, mida oli raske taastada.

12 Esialgsetel kaebuse esitanud äriühingutel, kellele haldus- ja kriminaalkaristusi määrati, õnnestus siiski teatud juhtudel liikmesriigi pädevatele kohtutele esitatud kaebuste abil saavutada nende karistuste tühistamine või nende summade oluline vähendamine, mis näitas, et kaebustes mainitud üksuste deklaratsioonid olid laadilt kuritarvitavad ja valelikud, ning esialgsed kaebuse esitanud äriühingud pidasid neid kaebusi „pahatahtlikeks menetlusteks“ vastavalt kohtupraktikale, mis tuleneb 17. juuli 1998. aasta kohtuotsusest ITT Promedia *vs*. komisjon (T-111/96, EU:T:1998:183).

13 Esialgsed kaebuse esitanud äriühingud väitsid samuti, et kaebuses mainitud üksuste poolt alusetute kaebuste esitamist lihtsustas Saksa ametiasutuste aktiivne sekkumine, eelkõige Poola Vabariigis asuva Saksamaa Liitvabariigi suursaatkonna esindaja poolt ja Poola ametiasutuste poolt. Taimekaitsevahendite tootjad ja turustajad tegid nendes liikmesriigi ametiasutustes sellega seoses intensiivset *lobby*tööd.

14 Komisjon edastas 27. märtsil 2012 esialgsete kaebuse esitanud äriühingute loal kaebuse mittekonfidentsiaalse ja konsolideeritud versiooni selles kaebuses käsitletud üksustele, kes esitasid oma märkused ajavahemikus 2012. aasta aprillist juunini.

15 Oma märkustes vaidlesid kaebuses käsitletud üksused vastu kaebuses toodud faktide esitlusele ning väitsid sisuliselt, et nende hulgast mõne ettevõtja poolt tehtud erinevad toimingud liikmesriigi haldusasutustes ja kohtutes olid seaduspärased, eelkõige kuna nende intellektuaal- või tööstusomandi õigusi oli rikutud ja kuna nad soovisid ennetada kahju oma mainele. Nad selgitasid samuti, et nende toimingud ei olnud sugugi olnud koordineeritud ja et asjaolu, et need tehti lähestikustel kuupäevadel, oli põhjendatav peamiselt sellega, et nad olid kõik sama kalendri alusel kannatanud õigusvastase paralleelimpordi tõttu. Mis puudutab kontakte taimekaitsevahendite teatud tootjate ja/või turustajate vahel või viimati mainitute ja kutseorganisatsioonide vahel või liikmesriigi ametiasutustega, siis olid need täiesti põhjendatud, nagu pealegi ka nende osalemine inspektsioonides. Niisiis ei saa need õiguspärased kontaktid tõendada ELTL artikli 101 tähenduses keelatud kokkuleppe olemasolu.

16 Komisjon teavitas 8. detsembri 2014. aasta kirjas esialgseid kaebuse esitanud äriühinguid oma kavatsusest jätta kaebus rahuldamata peamiselt seetõttu, et puudus piisav huvi, et liit jätkaks selle käsitlemist ELTL artiklite 101 või 102 tähenduses.

17 Oma esialgse hinnangu põhjenduseks selgitas komisjon esiteks, et tõenäosus tuvastada ELTL artikli 101 ja/või artikli 102 rikkumine on väike, kuna kaebuse põhjenduseks ei ole esitatud piisavalt tõendeid, ja samuti seetõttu, et on keeruline tõendada RWA turgu valitseva seisundi või kollektiivse turgu valitseva seisundi olemasolu ning järelikult sellise seisundi kuritarvitamist. Sellega seoses märkis komisjon, et kohtupraktikat, mis tuleneb 17. juuli 1998. aasta kohtuotsusest ITT Promedia *vs*. komisjon (T-111/96, EU:T:1998:183), ja 1. juuli 2010. aasta kohtuotsusest AstraZeneca *vs*. komisjon (T-321/05, EU:T:2010:266), mida kinnitati apellatsiooniastmes 6. detsembri 2012. aasta kohtuotsusega AstraZeneca *vs*. komisjon (C-457/10 P, EU:C:2012:770), ei saanud kohaldada olukordadele, milles ettevõtjad teavitavad liikmesriigi ametiasutusi teiste ettevõtjate väidetavalt õigusvastsest tegevusest või toimingutest, või kui nad avaldasid survet, et selliste ettevõtjate suhtes algatataks haldus- või kriminaalmenetlusi. Teiseks leidis komisjon, et vahendid, mis olid vajalikud taotletud uurimise läbiviimiseks, oleks arvatavasti ebaproportsionaalsed võrreldes piiratud tõenäosusega tõendada rikkumise olemasolu. Kolmandaks leidis komisjon, et selles staadiumis on liikmesriigi kohtud paremas positsioonis kaebuses tõstatatud probleeme lahendama.

18 8. jaanuaril 2015 esitatud märkustes teatas esialgsete kaebuse esitanud äriühingute (v.a Agro Nova Polska) nõustaja komisjonile, et Agro Trade Handelteatasgesellschaft ja Cera Chem olid loobunud menetluse jätkamisest ja seetõttu võib järeldada, et nad „loobusid oma kaebusest“. Ta selgitas samuti, et hagejad vaidlustasid kaebuse menetlemise lõpetamise, millest neile teatati, täpsustades nimelt, et selline lähenemine vähendab oluliselt nende võimalust, et liikmesriigi kohtud määravad neile hüvitise kahju eest, mis tekkis liidu õiguse, st ELTL artiklite 101 ja 102 rikkumise tõttu.

19 Komisjoni jättis 19. juuni 2015. aasta otsusega C(2015) 4284 final (juhtum AT.39864 – BASF (varem AGRIA jt *vs*. BASF jt)) (edaspidi „vaidlustatud otsus“) kaebuse rahuldamata, korrates sisuliselt 8. detsembri 2014. aasta kirjas esitatud esialgse analüüsi elemente, rõhutades asjaolu, et tal on piiratud vahendid ja et siinses asjas oleks põhjalik uurimine, mis oleks tulnud läbi viia ja mis potentsiaalselt puudutab tegevust seitsme-aastase perioodi jooksul, mida viisid läbi neljas liikmesriigis asuvad 18 üksust, olnud liiga keeruline ja aeganõudev, samas kui tõenäosus rikkumist tuvastada näis siinses asjas olevat piiratud, mis rääkis selle kasuks, et jätta uurimine algatamata.

Menetlus ja poolte nõuded

20 Hagejad esitasid hagiavalduse, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 19. augustil 2015.

21 Pärast seda, kui menetlusdokumente oli kaks korda vahetatud, otsustas Üldkohus ettekandja-kohtuniku ettepaneku põhjal algatada menetluse suulise osa. Selle tarvis paluti hagejatel ja komisjonil vastata Üldkohtu poolt menetlust korraldavate meetmetena esitatud kirjalikele küsimustele. Nad vastasid kõnealustele küsimustele ette nähtud tähtajal, vastavalt 16. jaanuaril 2017 ja 12. jaanuaril 2017; komisjon, kellel paluti esitada nende vastuste kohta oma seisukoht, esitas need hagejate 16. jaanuari 2017. aasta vastuse kohta 6. veebruaril 2017, hagejad aga esitasid oma seisukoha selle kohta üksnes kohtuistungil.

22 Poolte kohtukõned ja vastused Üldkohtu küsimustele kuulati ära 28. veebruari 2017. aasta kohtuistungil. Oma kohtukõnedes viitasid hagejad eeskätt haldusmenetluse kestusele komisjonis, kuid kui Üldkohus neilt selle kohta küsis, siis selgitasid nad, et nad ei kavatse esitada uut väidet mõistliku menetlusaja põhimõtte rikkumise kohta.

23 Hagejad paluvad Üldkohtul:

— tühistada vaidlustatud otsus;

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.

24 Komisjon palub Üldkohtul:

— jätta hagi rahuldamata;

— mõista kohtukulud välja hagejatelt.

Õiguslik käsitlus

25 Oma hagi põhjenduseks esitavad hagejad kaks väidet, millest esimese kohaselt on rikutud õigust tõhusale kohtulikule kaitsele, mis on sätestatud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 47, ja teine puudutab ELTL artiklite 101 ja 102 rikkumist.

26 Üldkohus peab sobivaks käsitleda kõigepealt teist väidet.

Teise väite analüüs

27 Hagejate esitatud teine väide koosneb kahest osast. Esimene osa puudutab komisjoni ilmset viga liidu poolt uurimise algatamise huvi hindamisel, ja selles kontekstis seda, et komisjon rikkus õigusnormi, kui ta keeldus käesolevale asjale kohaldamast põhimõtteid, mis on esitatud 17. juuli 1998. aasta kohtuotsuses ITT Promedia *vs.* komisjon (T-111/96, EU:T:1998:183) ja 1. juuli 2010. aasta kohtuotsuses AstraZeneca *vs.* komisjon (T-321/05, EU:T:2010:266). Selle väite teine osa puudutab ELTL artiklite 101 ja 102 kasuliku mõju eiramist, kuna siinses asjas ei saanud ükski liikmesriigi ametiasutus või kohus neid liidu esmase õiguse sätteid tõhusalt rakendada ilma komisjoni läbi viidud uurimiseta.

28 Komisjon palub, et teine väide lükataks põhjendamatuse tõttu tagasi.

Teise väite esimene osa, mis puudutab ilmset viga liidu poolt uurimise algatamise huvi hindamisel

29 Hagejate sõnul on komisjon teinud ilmse hindamisvea, kui ta tuvastas vaidlustatud otsuses, et liidul puudub piisav huvi uurimist algatada. Sellega seoses märgivad nad, et kaebus puudutas takistust paralleelkaubandusele ja et komisjon tunnistas selles otsuses ise, et kui uurimine oleks tulnud

algatada, oleks see pidanud puudutama 18 üksuse tegevust neljas liikmesriigis ja hõlmama arvatavalt seitsme-aastast perioodi. Niisiis näitab hagejate poolt kaebuses taotletud uurimise geograafiline ja sisuline ulatus vajadust viia see läbi liidu tasandil ja seetõttu oli komisjon paremas positsioonis seda nõutava või ootuspärase tõhususega läbi viima kui Poola ja/või Austria ametiasutused.

30 Hagejad leiavad samuti, et nad esitasid piisavalt tõendeid kaebuses toodud väidete põhjendamiseks. Seetõttu ei andnud komisjon uurimise algatamisest keeldudes õiget hinnangut käesoleva juhtumi kõigile faktilistele ja õiguslikele asjaoludele.

31 Sellega seoses mainivad hagejad esiteks kirjavahetust kahe (vastavalt Poola ja Austria) advokaadibüroo vahel. Austria büroo oli saanud volituse äriühingutelt, kelle anonüümsus tagati, et esitada ise või lasta Poola bürool esitada rida kaebusi – mis olid kõik suunatud hagejate vastu – Poola ja/või Austria haldus- ja kriminaaluurimisasutustele. Nende kaebuste ja surveavalduste, mida hagejad määratlevad samuti „kriminaal- ja haldusmenetluse kuritarvitamiseks“, mida nad panevad süüks peamiselt RWA-le, eesmärk oli koordineeritult ekslikku või valelikku teavet esitades jõuda selleni, et kolmel hagejal keelataks teostada oma paralleelimpordialast tegevust kolmel järgmisel aastal ning tugevdataks maksukontrolli hagejate üle ilma konkreetse aluseta. RWA palkas ka Poola eradetektiivid, et hagejate tegevust jälgida.

32 Teiseks viitavad hagejad teatud Poola ja Austria ametnike ütlustele, mis on kantud ärakuulamiste protokollidesse, mis koostati haldus- ja kriminaalmenetlustes, mis algatati kaebuses mainitud üksuste taotlusel, ning asjaolule, et Poola Vabariigis asuva Saksamaa Liitvabariigi suursaatkonna esindaja osales koos Poola ametnikega 14. ja 15. juunil 2005 toimunud kohtumisel PSORi ja IVA vahel, kes on kaks kaebuses mainitud taimekaitsevahendite tootjate ja turustajate ühendust. Selle kohtumise tulemusel koostas IVA esindaja ilukõnelise protokolli, nagu ilmneb heakskiidust, mida hagejate sõnul väljendab selle protokolli koostaja, kes õnnitleb end selle puhul, et neil õnnestus takistada Agria Polskal teostada oma kaubandustegevust, sekkudes „õigel hetkel“ ja valides „õiged“ vestluspartnerid.

33 Kolmandaks seavad hagejad kahtluse alla Saksa, Austria ja Poola ametiasutuste kohtumiste seaduspärasuse ja põhjendatuse seoses esialgsete kaebuse esitanud äriühingute tegevusega; need kohtumised toimusid muu hulgas seejärel, kui pärast Poola ametnike 6. veebruari 2006. aasta visiiti oma Austria kolleegide juurde Bundesamt für Ernährungssicherheit'is (föderaalne toiduohutusamet, Austria) tegi Poola taime- ja seemnetervise peainspektor 22. veebruaril 2006 ettekirjutuse Sileesia vojevoodkonna taime- ja seemnetervise inspektorile Katowices (Poola), et uuesti kontrollitaks Agria Polska tegevust. Hagejad kinnitavad samuti oma 16. jaanuari 2017. aasta vastuses Üldkohtu küsimustele, et see Poola ametnike külastus Austriasse hõlmas kohtumist IVA taimekaitsevahendite töögrupiga, mis näitab selle ühenduse mõju Poola ametiasutuste otsustusprotsessile.

– Üldised kaalutlused

34 Väljakujunenud kohtupraktikast nähtub, et tulenevalt ELTL artikli 105 lõikes 1 sätestatud ülesandest järgida ELTL artiklite 101 ja 102 kohaldamist peab komisjon määratlema ja rakendama liidu konkurentsipoliitikat, milleks on tal kaebuste menetlemisel kaalutlusõigus (kohtuotsused, 26.1.2005, Piau *vs.* komisjon, T-193/02, EU:T:2005:22, punkt 80; 12.7.2007, AEPI *vs.* komisjon, T-229/05, ei avaldata, EU:T:2007:224, punkt 38; ja 15.12.2010, CEAHR *vs.* komisjon, T-427/08, EU:T:2010:517, punkt 26). Selle ülesande tõhusaks täitmiseks on tal niisiis õigus anda talle esitatud kaebustele erinev prioriteet (vt kohtuotsus, 4.3.1999, Ufex jt *vs.* komisjon, C-119/97 P, EU:C:1999:116, punkt 88 ja seal viidatud kohtupraktika).

35 Kui komisjon otsustab seda kaalutlusõigust kasutades anda talle esitatud kaebustele erinev prioriteet, võib ta otsustada mitte üksnes seda, mis järjekorras kaebusi hinnatakse, vaid ka seda, et kaebus jäetakse läbi vaatamata, kuna puudub piisav liidu huvi juhtumi uurimist jätkata (kohtuotsused, 24.1.1995, Tremblay jt *vs.* komisjon, T-5/93, EU:T:1995:12, punkt 60, ja 14.2.2001, Sodima *vs.*

komisjon, T-62/99, EU:T:2001:53, punkt 36). Kuna konkurentsi valdkonnas esitatud kaebuse puhul sõltub liidu huvi hindamine iga juhtumi faktilistest ja õiguslikest asjaoludest (kohtuotsus, 12.7.2007, AEPI jt *vs*. komisjon, T-229/05, ei avaldata, EU:T:2007:224, punkt 38), siis ei saa piirata seda, mitmele hindamiskriteeriumile komisjon võib viidata, ega vastupidi talle peale suruda seda, et ta lähtuks üksnes teatud kriteeriumidest (kohtuotsused, 17.5.2001, IECC *vs*. komisjon, C-450/98 P, EU:C:2001:276, punkt 58, ja 16.1.2008, Scippacercola ja Terezakis *vs*. komisjon, T-306/05, ei avaldata, EU:T:2008:9, punkt 189).

36 Komisjoni kaalutlusõigus ei ole siiski piiramatu (kohtuotsus, 4.3.1999, Ufex jt *vs*. komisjon, C-119/97 P, EU:C:1999:116, punkt 89). Ta peab nimelt arvesse võtma kõiki kaebuse esitaja poolt talle teatavaks tehtud asjakohaseid õiguslikke ja faktilisi asjaolusid, hinnates neid tähelepanelikult, et otsustada, kuidas kaebust menetleda (vt kohtuotsus,17.5.2001, IECC *vs*. komisjon, C-450/98 P, EU:C:2001:276, punkt 57 ja seal viidatud kohtupraktika).

37 Kui sarnaselt käesoleva asjaga otsustab komisjon uurimise algatamata jätta, ei pea ta selle otsuse põhjendamiseks tõendama, et rikkumist toime ei pandud (vt selle kohta kohtuotsus, 16.1.2008, Scippacercola ja Terezakis *vs*. komisjon, T-306/05, ei avaldata, EU:T:2008:9, punktid 130 ja 180 ja seal viidatud kohtupraktika).

38 Niisiis peab Üldkohus sellises olukorras kontrollima mitte seda, kas kaebuse esitaja oli oma kaebuses välja toonud piisavalt asjaolusid, et konkurentsiõiguse rikkumist saaks tuvastada, vaid seda, kas vaidlustatud otsusest selgub, et komisjon kaalus seda, kui olulist kahju võib väidetav rikkumine siseturu toimimisele tekitada, kui tõenäoline on selle rikkumise olemasolu tõendada, ja nende uurimistoimingute ulatust, mis on vajalikud, et parimates tingimustes täita ELTL artiklite 101 ja 102 järgimise järelevalve ülesannet (kohtuotsused, 18.9.1992, Automec *vs*. komisjon, T-24/90, EU:T:1992:97, punkt 86; 24.1.1995, Tremblay jt *vs*. komisjon, T-5/93, EU:T:1995:12, punkt 62, ja 12.7.2007, AEPI *vs*. komisjon, T-229/05, ei avaldata, EU:T:2007:224, punkt 41). Pealegi ei tohi liidu kohtu kontroll viia selleni, et ta asendab liidu huvi kohta antud hinnangu enda asjakohase hinnanguga (vt kohtuotsus, 16.1.2008, Scippacercola ja Terezakis *vs*. komisjon, T-306/05, ei avaldata, EU:T:2008:9, punkt 97 ja seal viidatud kohtupraktika).

39 Et Üldkohus saaks teostada tõhusat kontrolli selle üle, kuidas komisjon teostas oma kaalutlusõigust prioriteetide määratlemisel, peab viimati nimetatud institutsioon siiski järgima põhjendamiskohustust, kui ta keeldub kaebuse uurimist jätkamast, kusjuures põhjendus peab olema piisavalt täpne ja üksikasjalik (kohtuotsused, 4.3.1999, Ufex jt *vs*. komisjon, C-119/97 P, EU:C:1999:116, punktid 90 ja 91, ja 14.2.2001, Sodima *vs*. komisjon, T-62/99, EU:T:2001:53, punkt 42).

40 Käesolevas asjas leidis komisjon vaidlustatud otsuses, et puudub piisav liidu huvi algatada uurimine, kuna tõenäosus tuvastada ELTL artikli 101 ja/või artikli 102 rikkumine näib olevat piiratud, et vajaliku uurimise ulatus oleks arvatavasti ebaproportsionaalne, arvestades seda väikest tõenäosust, ja et liikmesriigi kohtud näivad olevat paremas positsioonis esitatud küsimusi lahendama.

41 Teise väite esimest osa tuleb hinnata selles kontekstis ja võttes arvesse käesoleva kohtuotsuse punktides 34–39 meelde tuletatud kohtupraktikat.

– Tõenäosus tuvastada konkurentsiõiguse rikkumine ja uurimise ulatus

42 Mis puudutab asjaolu, et komisjon leidis vaidlustatud otsuses, et tõenäosus väidetavat rikkumist tuvastada näib olevat väike, siis märgib Üldkohus, et hagejate esitatud faktilised asjaolud võimaldavad tõesti tuvastada, et nende suhtes esitati Austria ja Poola ametiasutustele samaaegseid ja ühtelangevaid kaebusi peamiselt 2005. ja 2006. aastal, aga ka hiljem, 2008. aastal ning aastatel 2010–2012, ning et need kaebused olid suure tõenäosusega esitatud kaebuses mainitud teatud taimekaitsevahendite tootjate ja turustajate poolt, ehkki see asjaolu ei ole kindlalt ega täpselt tõendatud.

43 Sellega seoses märgib Üldkohus, nagu mainis ka komisjon vaidlustatud otsuses, et hagejate poolt esitatud tõendid näitamaks taimekaitsevahendite tootjate ja turustajate kokkuleppe või kooskõlastatud tegevuse tõenäosust tuginevad suures osas esiteks hagejate suhtes liikmesriikide ametiasutustele esitatud kaebuste ajalisele kokkulangevusele, teiseks asjaolule, et need tootjad ja turustajad olid kokku saanud valdkondlike ühenduste raames, mille liikmed nad olid, eelkõige 14. ja 15. juunil 2005 toimunud PSORi ja IVA vahelisel koosolekul, ja kolmandaks asjaolule, et kahele advokaadibüroole oli antud volitus teavitada erinevaid liikmesriikide ametiasutusi taimekaitsevahendite turustamisele kohaldatavate õigusnormide väidetavatest rikkumistes, mille olid toime pannud esialgsed kaebuse esitanud äriühingud.

44 Vastab tõele, et ELTL artikliga 101 on rangelt keelatud igasugune ettevõtjate omavaheline otsene või kaudne suhtlemine, mille ese või tagajärg on mõjutada oma olemasolevate või potentsiaalsete konkurentide käitumist turul või millega antakse neile teada, kuidas nad on otsustanud käituda või kavatsevad hakata turul käituma. Siiski on ettevõtjatel õigus kohanduda targalt oma konkurentide juures täheldatud või nende ootuspärase tegevusega (kohtuotsused, 16.12.1975, Suiker Unie jt *vs.* komisjon, 40/73–48/73, 50/73, 54/73–56/73, 111/73, 113/73 ja 114/73, EU:C:1975:174, punkt 174, ja 20.4.1999, Limburgse Vinyl Maatschappij jt *vs.* komisjon, T-305/94–T-307/94, T-313/94–T-316/94, T-318/94, T-325/94, T-328/94, T-329/94 ja T-335/94, EU:T:1999:80, punkt 720). Niisiis võivad ettevõtjad eelkõige tegutseda selleks, et kaitsta oma seaduspäraseid huve, kui esineb võimalus, et nende konkurendid rikuvad kohaldatavaid sätteid, nagu siinses asjas taimekaitsevahendite turustamist käsitlevad õigusnormid. Seevastu määruse nr 1/2003 artikliga 7 lubatakse ettevõtjatel, nagu hagejad, esitada komisjonile kaebus konkurentide poolt ELTL artiklite 101 ja 102 võimaliku rikkumise peale.

45 Siinses asjas võis neis asjaoludes, mille hagejad kaebuses ühepoolselt esitasid, näha kaudseid tõendeid võimalikust kooskõlastamisest kaebuses mainitud üksuste vahel seoses kollektiivse kaebamise strateegia määratlemisega, mille esemeks on eelkõige taimekaitsevahendite paralleelkaubandusele kohaldatavate õigusnormide väidetavad rikkumised hagejate poolt.

46 Mis puudutab siiski tõenäosust tuvastada keelatud kokkuleppe või kooskõlastatud tegevuse olemasolu, siis leiab Üldkohus kaebuses mainitud osade üksuste selgituste põhjal, mille kohaselt seisid nad silmitsi esialgsete kaebuse esitanud äriühingute rikkumistega samal perioodil aastas, st ajal, kui põllumajandustootjate vajadus taimekaitsevahendite järele oli kõige suurem, et komisjon järeldas ilma ilmset hindamisviga tegemata vaidlustatud otsuses, et sellised vastuse osad võisid põhjendada nende vahendite tootjate ja turustajate kaebuste samal ajal esitamist liikmesriigi ametiasutustele.

47 Mis puudutab pealegi tõenäosust tuvastada, et nende samal ajal esitatud kaebuste eesmärk oli potentsiaalselt konkurentsivastane, siis leiab Üldkohus üldiselt, et võttes arvesse muu hulgas riski, et nende mainet kahjustatakse või mõjutatakse turustatud kaupade päritoluriigis, võivad taimekaitsevahendite tootjad ja turustajad õiguspäraselt teavitada liikmesriigi pädevaid ametiasutusi kehtivate sätete võimalikest rikkumistest oma konkurentide poolt, eriti siis, kui toimub selliste toodete paralleelkaubandus. Mis puudutab kaebuses mainitud teatud üksuste osalemist liikmesriikide ametiasutuste poolt hagejate ruumides läbi viidud kontrollides, siis näevad liidu õigusnormid, nagu nõukogu 22. juuli 2003. aasta määrus (EÜ) nr 1383/2003 teatavate intellektuaalomandi õiguste rikkumises kahtlustatavate kaupade suhtes võetava tollimeetme ja kõnealuseid õigusi rikkuvaks tunnistatud kaupade suhtes võetavate meetmete kohta (ELT 2003, L 196, lk 7; ELT eriväljaanne 02/13, lk 469) ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 608/2013, mis käsitleb intellektuaalomandi õiguskaitse tagamist tollis ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1383/2003 (ELT 2013, L 181, lk 15), teatud olukorras ette võimaluse, et intellektuaalomandi õiguste omajad võivad juures viibida, et kontrollida nende õiguste võimalikke rikkumisi.

48 Seega järeldas komisjon vaidlustatud otsuses taas ilma ilmset hindamisviga tegemata, et kaebuses mainitud üksustel oli õigus teavitada liikmesriigi ametiasutusi kehtivate õigusnormide väidetavatest rikkumistest hagejate poolt, ning olenevalt olukorrast teha koostööd nende ametiasutustega viimaste poolt läbi viidavate kontrollide raames.

49 Mis puudutab lõpuks hagejate suhtes läbi viidud halduskontrollide ning haldus- ja kriminaalmenetluste samastamist kaebuses mainitud üksuste tegevusega, siis märgib Üldkohus, et otsused kontrollida dokumente või teha kohapealseid kontrolle ning algatada hagejate suhtes haldus- ja kriminaalmenetlusi, mis põhjustasid neile raskusi oma kaubandustegevuse jätkamisel samades tingimustes, olid omistatavad neile liikmesriigi ametiasutustele, kes – nagu tunnistavad hagejad – tegutsevad avalikes huvides ja kelle otsused tehakse selle alusel nende kaalutlusõiguse raames. Vaatamata hagejate 16. jaanuari 2017. aasta vastuses viidatud teatud Poola ja Austria õigusnormidele, mille sõnastus ei võimalda tingimata nende seisukohta põhjendada, ei ole hagejad tõendanud, et need liikmesriigi ametiasutused tegutsesid kaalutlusõiguseta pädevust teostades selles mõttes, et nende liikmesriigi õigusnormide alusel oli neil asutustel kohustus tegutseda juba pelgalt seetõttu, et nad said kolmandatelt isikutelt teavet.

50 Üldkohus leiab aga, et käesolevas asjas ei olnud välistatud, et need liikmesriigi ametiasutused oleksid võinud otsustada oma siseriiklikke õigusnorme järgides, et neile esitatud asjaolud, sõltumata nende võimalikust anonüümsusest, ei võimaldanud tuvastada või kahtlustada, et hagejad olid rikkunud kohaldatavaid haldus-, maksu- või karistusõiguse norme, ning seetõttu ei andnud alust nende hagejate suhtes menetlusi algatada. Lisaks, nagu komisjon rõhutas vaidlustatud otsuse punktis 52, viidi osa Poola ametiasutuste kontrollidest, eelkõige 2008. aastal igal juhul läbi *ex officio*, mitte aga hagejate konkurentide kaebuste alusel.

51 Peale küsimuse, kuidas need Austria ja Poola ametiasutused hindasid seda, kas on asjakohane hagejate suhtes neid kontrolle läbi viia või menetlusi algatada, märgib Üldkohus, et hagejate esitatud andmete kohaselt tehti Austrias 57 otsust – millest igaüks puudutas hagejate turustatavat erinevat toodet – selliste halduskontrollimenetluste tagajärjel, mis võimaldasid liikmesriigi ametiasutustel tuvastada, et hagejad olid kohaldatavaid õigusnorme rikkunud, ja et Poolaga seoses määrati hagejatele sisuliselt haldustrahvid 21 759 969,92 Poola zlotti, 48 247 161,60 Poola zlotti ja 375 056,56 Poola zlotti. Liikmesriigi pädevad kohtud on hagejate esitatud hagide alusel ühe osa viidatud otsustest ning trahvidest hiljem osaliselt või täielikult tühistanud. Kuid siiski olid liikmesriigi ametiasutused riiklike õigusnormide alusel vastu võetud otsustes algselt leidnud, et hagejad olid rikkunud taimekaitsevahendite turustamisele kohaldatavaid õigusnorme, ja et igal juhul ei saanud liikmesriigi ametiasutuste võimalikke rikkumisi süüks arvata kaebuses mainitud üksustele.

52 Need Poola ja Austria ametiasutuste järeldused võisid võimaldada panna perspektiivi, nagu komisjon käesolevas asjas väitis, hagejate väite, et kaebuses mainitud taimekaitsevahendite tootjate ja turustajate poolt väidetavalt tehtud avaldused ja kaebused olid ekslikud või valelikud ning kuulusid ühtsesse plaani kõrvaldada hagejad kui nende konkurendid. Lisaks märgib Üldkohus sellega seoses, et hagejad ei selgitanud, millisel konkreetsel põhjusel ei esitanud nad liikmesriigi õiguse alusel Poola ja Austria kohtutesse laimuvastaseid hagisid neid süüdistavate ettevõtjate vastu, keda nad käesolevas asjas süüdistavad eksitavate või valelike avalduste esitamises nende vastu.

53 Neid kaalutlusi silmas pidades ei näi olevat *prima facie* ilmne, et komisjonil oli kehtiva liidu õiguse kohaselt lihtne tuvastada, et kaebuses mainitud ettevõtjate tegevuse, nagu hagejad seda kirjeldasid ja dokumenteerisid, kohta võib iseenesest järeldada, et see pandi toime ELTL artikli 101 tähenduses keelatud kokkuleppe raames või ELTL artikli 102 tähenduses kollektiivse turgu valitseva seisundi raames.

54 Seetõttu võis komisjon ilmset hindamisviga tegemata vaidlustatud otsuses järeldada, et tõenäosus tuvastada ELTL artikli 101 või artikli 102 rikkumine on väike.

55 Kuivõrd hagejad vaidlustavad kaebuse ja käesoleva hagiga liikmesriikide ametiasutuste, käesolevas asjas Saksa, Austria ja Poola ametiasutuste tegevuse ja otsused, muu hulgas nende kooskõlastamise, et täita oma ülesannet teostada järelevalvet selle üle, et taimekaitsevahendeid turustavad ettevõtjad järgivad kohaldatavaid õigusnorme, siis tuleb märkida, et liikmesriikide ametiasutuste sellised otsused ja tegevus ei kuulu ELTL artiklite 101 ja 102 kohaldamisalasse, kuna nende artiklitega reguleeritakse

üksnes ettevõtjate tegevust (vt selle kohta kohtuotsus, 5.4.1984, van de Haar ja Kaveka de Meern, 177/82 ja 178/82, EU:C:1984:144, punkt 24). Sellega seoses ei saa hagejate 16. jaanuari 2017. aasta vastuses esitatud asjaolu, et neid ametiasutusi mõjutati nende valikus teostada kontrolle, kuna nende poole pöörduti volitatud advokaadibüroode vahendusel, muuta asjaolu, et nende otsused on siiski laadilt liikmesriigi ametiasutuste otsused.

56 Lisaks võis komisjon põhjendatult järeldada, et kaebuses taotletud uurimine, mis oleks olnud vajalik, et tõendada ELTL artikli 101 ja/või artikli 102 rikkumise olemasolu või hoopis selle puudumist, oleks nõudnud oluliste vahendite kaasamist. Ehkki hagejad esitavad tõendeid üksnes mõne kaebuses mainitud üksuse, eelkõige RWA kohta, süüdistavad nad siiski suurt hulka äriühinguid ning kutseorganisatsioone.

57 Vastupidi hagejate väidetele ei ole asjaolu, et komisjon tuvastas, et selline uurimine, nagu kaebuses taotleti, oleks olnud selle algatamise korral suure ulatusega, ei ole iseenesest otsustavaks kriteeriumiks, mis kohustaks teda sellist uurimist algatama. See kehtib samuti asjaolu kohta, et kaebuses käsitletud tegevus leidis aset väidetavalt mitmes liikmesriigis.

58 Selles küsimuses väidab komisjon käesolevas asjas, et kaebuses ette heidetud tegevus oli sisuliselt piiratud ühe liikmesriigi, st Poolaga, kus asusid Agria Polska peamised laod.

59 Sellega seoses, isegi kui teatud kontrollid võisid toimuda Austrias ja tingida nimetatud liikmesriigis hagejatele sanktsioonide kehtestamise, siis ilmneb toimikust, et valdav osa hagejate raskustest nende suhetes liikmesriigi ametiasutustega puudutasid nende tegevust Poolas ning üksnes väikses ulatuses nende tegevust Austrias.

60 Üldkohus märgib aga, et hagejad esitasid riikliku kaebuse üksnes Poolas. Nimelt kinnitasid nad 16. jaanuari 2017. aasta vastuses, et nad ei olnud esitanud analoogset kaebust Bundeswettbewerbsbehördele (föderaalne konkurentsiamet, Austria), ja selgitasid sellega seoses kohtuistungil, et nad ei esitanud sellele ametiasutusele kaebust seetõttu, et Luksemburgis asutatud äriühing Cera Chem oli otsustanud viia asja komisjoni – mis oli nende silmis ja pärast UOKiKi keeldumist riiklikku kaebust arutada – see üksus, mis oli loomulikult parimas seisundis, et kaebust menetleda.

61 Sõltumata nendest selgitustest leiab Üldkohus, et hagejad oleksid võinud esitada kaebuse föderaalsele konkurentsiametile, kuna esiteks süüdistasid nad RWAd ühele Austria advokaadibüroole volituste andmises, kes omakorda oli andnud volitused ühele Poola advokaadibüroole, et esitada Poola halduse kriminaaluurimisasutustele kaebusi hagejate kohta, ja kuna teiseks inspekteeris neid 2012. aasta aprillis föderaalne toiduohutusamet.

62 Lisaks asjaolu, et hagejad esitasid kaebuse üksnes Poolas, kinnitab seda, et nende arvates, ja nagu ka komisjon sisuliselt järeldas vaidlustatud otsuses, võis UOKiK olla lõpuks paremas positsioonis, et kaebuses esitatud etteheiteid uurida, nagu muuseas ka Poola ja kas või Austria kohtud kaebuste raames, mida hagejad oleksid võinud esitada, et neile hüvitataks kahju, mis tekkis taimekaitsevahendite tootjate poolt ELTL artiklite 101 ja 102 väidetava rikkumise tõttu.

63 Isegi kui nõustuda, et kaebuses käsitleti hagejate konkurentide tegevust nii Austrias kui ka Poolas ja koguni Saksamaal ja Luksemburgis – ehkki selle kohta ei ole asjassepuutuvaid ja sisulisi tõendeid –, siis asjaolu, et väidetav tegevus leidis aset mitmes liikmesriigis, käesolevas asjas sisuliselt kahes liikmesriigis, saab olla vaid kaudseks tõendiks selle kohta, et liidu tasandil uurimine võib olla tõhusam kui liikmesriikide tasandil läbi viidavad mitu uurimist (vt selle kohta kohtuotsus, 15.12.2010, CEAHR *vs.* komisjon, T-427/08, EU:T:2010:517, punkt 176). Siiski ei ole selline kaudne tõend iseenesest piisav, et põhjendada komisjoni uurimise algatamist.

64 Isegi kui oletada, et teatud ulatuses oli komisjon samuti heas positsioonis juhtumit menetlema, kuna kaebuses mainitud tegevus puudutas mitut liikmesriiki, ja võttes arvesse, et UOKiK jättis analoogse riikliku kaebuse rahuldamata riikliku aegumisnormi tõttu, ei olnud hagejal igal juhul mingit õigust nõuda, et komisjon juhtumit menetleks (vt selle kohta kohtuotsus, 17.12.2014, Si.mobil *vs*. komisjon, T-201/11, EU:T:2014:1096, punkt 40), kuivõrd toimikust ilmneb, et asjas puudutas kõnealune tegevus peamiselt üksnes kahte liikmesriiki ja komisjon võis ilmset hindamisviga tegemata selles osas järeldada, et tõenäosus tuvastada võimalik rikkumine oli väike, ning see järeldus ise võis võimaldada järeldada, et puudub liidu huvi jätkata juhtumi uurimist (vt selle kohta kohtuotsus, 17.12.2014, Si.mobil *vs*. komisjon, T-201/11, EU:T:2014:1096, punkt 100 ja seal viidatud kohtupraktika).

– Kõnealusele juhtumile selle kohtupraktika kohaldamine, mis tuleneb 17. juuli 1998. aasta kohtuotsusest ITT Promedia vs. komisjon (T-111/96) ja 1. juuli 2010. aasta kohtuotsusest AstraZeneca vs. komisjon (T-321/05)

65 Hagejad ei ole nõus vaidlustatud otsuses esitatud komisjoni seisukohaga, mille kohaselt kohtupraktika, mis tuleneb 17. juuli 1998. aasta kohtuotsusest ITT Promedia *vs*. komisjon (T-111/96, EU:T:1998:183) ja 1. juuli 2010. aasta kohtuotsusest AstraZeneca *vs*. komisjon (T-321/05, EU:T:2010:266), ei olnud käesolevas asjas kohaldatav ega võimaldanud seega määratleda kaebuses mainitud üksuste koordineeritud tegevust konkurentsivastaseks. Nad leiavad lisaks, et kaebuses kirjeldatud tegevus andis komisjonile võimaluse arendada liidu konkurentsiõigust edasi, mis on üks põhjuseid, mida tunnistati komisjoni teatises [ELTL] artiklite [101] ja [102] alusel esitatud kaebuste menetlemise kohta komisjonis (ELT 2004, C 101, lk 65).

66 Sellega seoses tuleb märkida, et vaidlustatud otsuses põhjendas komisjon seda, kui raske on tuvastada kaebuses kirjeldatud rikkumist, muu hulgas sellega, et selle institutsiooni arvates ei kujuta liikmesriigi ametiasutuste teavitamine või liikmesriigi ametiasutustele esitatud kaebused võimalike rikkumiste kohta, nagu hagejad neid nimetavad, endast „pahatahtlikku hagi“ või „õigusnormidest tulenevate menetluste kuritarvitamist“ kohtupraktika tähenduses, mis on välja kujunenud turgu valitseva seisundi kuritarvitamise mõiste kohta ja mis tuleneb 17. juuli 1998. aasta kohtuotsusest ITT Promedia *vs*. komisjon (T-111/96, EU:T:1998:183) ja 1. juuli 2010. aasta kohtuotsusest AstraZeneca *vs*. komisjon (T-321/05, EU:T:2010:266). Seetõttu tuleb analüüsida nimetatud kohtupraktika asjassepuutuvust käesolevas juhtumis.

67 Sellega seoses tuletas Üldkohus 17. juuli 1998. aasta kohtuotsuse ITT Promedia *vs*. komisjon (T-111/96, EU:T:1998:183) punktides 60 ja 61 – mida tuleb tõlgendada koos selle otsuse punktiga 55 – meelde, et juurdepääs kohtule, sh turgu valitsevas seisundis ettevõtja juurdepääs kohtule on põhiõigus ja üldpõhimõte, mis tagab õiguse järgimise ja mistõttu saab üksnes täiesti erandlike asjaolude korral turgu valitsevas seisundis oleva ettevõtja hagi oma konkurendi vastu lugeda turgu valitseva seisundi kuritarvitamiseks ELTL artikli 102 tähenduses. Niisiis peab selleks, et saaks järeldada, et hagi esitamine võib tegelikult olla turgu valitseva seisundi kuritarvitamine, esinema kaks kumulatiivset tingimust. Nimelt on esiteks vaja, et hagi ei saaks mõistlikult käsitada nii, et see esitati kõnealuse ettevõtja õiguste kaitsmiseks, ning et see on seega esitatud vaid vastaspoole „ahistamiseks“, ja teiseks, et hagi kuuluks plaani, mille eesmärk on kaotada konkurents. Neid kahte tingimust tuleb tõlgendada ja kohaldada kitsalt, et ei kahjustataks kohtusse pöördumise õiguse üldpõhimõtte kohaldamist (kohtuotsus, 13.9.2012, Protégé International *vs*. komisjon, T-119/09, ei avaldata, EU:T:2012:421, punkt 49).

68 Nimelt kohtuasjas, milles tehti 1. juuli 2010. aasta otsus AstraZeneca *vs*. komisjon (T-321/05, EU:T:2010:266), leidis liidus kohus, et turgu valitsevas seisundis ettevõtja ei saa kasutada „õigusnormides kehtestatud menetlusi“ nii, et see takistab või muudab raskemaks konkurentide turule sisenemise, kui puuduvad põhjused, mis on seotud toodete omadustel põhinevas konkurentsis osaleva ettevõtja seaduslike huvidega, või kui puuduvad objektiivsed õigustused (kohtuotsus, 1.7.2010, AstraZeneca *vs*. komisjon, T-321/05, EU:T:2010:266, punktid 672 ja 817, kinnitati apellatsiooniastmes

kohtuotsusega, 6.12.2012, AstraZeneca *vs*. komisjon, C-457/10 P, EU:C:2012:770, punkt 134). Euroopa Kohus selgitas, et ELTL artikli 102 tähenduses kuritarvitava tegevuse õigusvastasus ei oma seost selle kooskõla või vastuoluga teiste õigusnormidega ning et valdavas osas seisneb turgu valitseva seisundi kuritarvitamine muuseas tegevuses, mis on konkurentsiõigusest erinevate õigusharude seisukohast seaduslikud (kohtuotsus, 6.12.2012, AstraZeneca *vs*. komisjon, C-457/10 P, EU:C:2012:770, punkt 132).

69 17. juuli 1998. aasta kohtuotsuses ITT Promedia *vs*. komisjon (T-111/96, EU:T:1998:183) ja 1. juuli 2010. aasta kohtuotsuses AstraZeneca *vs*. komisjon (T-321/05, EU:T:2010:266) käsitleti siiski tegevust, mis erines sellest, mida hagejad käesolevas asjas kaebuses mainitud üksustele süüks panevad.

70 Nimelt tuleb märkida, et nendes kahes asjas, milles tehti 17. juuli 1998. aasta kohtuotsus ITT Promedia *vs*. komisjon (T-111/96, EU:T:1998:183) ja 1. juuli 2010. aasta kohtuotsus AstraZeneca *vs*. komisjon (T-321/05, EU:T:2010:266), ei olnud haldusasutustel ja kohtutel, kelle poole kõnealused turgu valitsevas seisundis olevad ettevõtjad pöördusid, kaalutlusõigust valida, kas menetleda nende ettevõtjate taotlusi või mitte, olgu siis tegu õiguste rikkumise hagiga, mis esitati liikmesriigi kohtule, või ettevõtja otsusega võtta tagasi ravimi turuleviimise loa taotlus. Esiteks oli kohus, kellele õiguste rikkumise hagi esitati, kohustatud selle üle otsustama. Teiseks ei saanud turuleviimise lubasid väljastav asutus otsustada jätta see luba jõusse loaomaniku tahte vastaselt.

71 Nagu aga tuvastati käesoleva kohtuotsuse punktides 49 ja 50, oleksid seevastu haldus- ja kriminaaluurimisasutused, kes käesolevas asjas otsustasid hagejaid kontrollida või nende suhtes menetluse alustada või koguni neile karistusi määrata, võinud need otsused teha sõltumata teabest, mille neile väidetavalt esitasid taimekaitsevahendite tootjad ja turustajad. Vastupidi, nad oleksid samuti võinud neile edastatud teabe (sealhulgas anonüümselt edastatud teabe) põhjal otsustada, et hagejaid ei ole vaja kontrollida või nende suhtes menetlust algatada.

72 Peale selle, et kaebuses esitatud teabe põhjal ei olnud ilmne tuvastada kaebuses mainitud ettevõtjate kollektiivset turgu valitsevat seisundit või nendest ühe, RWA turgu valitsevat seisundit, leiab Üldkohus seega, et komisjon võis selles osas ilmset hindamisviga tegemata järeldada, et käesolevas asjas oli ELTL artiklite 101 ja/või 102 rikkumise tuvastamise tõenäosus väike, sealhulgas seetõttu, et ei olnud ilmne, et kõnealune tegevus võis kuuluda turgu valitseva seisundi kuritarvitamise mõiste alla vastavalt kohtupraktikale, mis tuleneb 17. juuli 1998. aasta kohtuotsusest ITT Promedia *vs*. komisjon (T-111/96, EU:T:1998:183) ja 1. juuli 2010. aasta kohtuotsusest AstraZeneca *vs*. komisjon (T-321/05, EU:T:2010:266). Seda järeldust kinnitab ajaolu, et 17. juuli 1998. aasta kohtuotsuses ITT Promedia *vs*. komisjon (T-111/96, EU:T:1998:183) rõhutas liidu kohus, et nimetatud asjas käsitletud olukorras oli turgu valitseva seisundi kuritarvitamise tuvastamine erakorralist laadi.

73 Võttes lõpuks arvesse komisjoni ulatuslikku kaalutlusõigust kehtestada liidu konkurentsiõiguse arengute valdkonnas prioriteete, siis asjaolu, et teatav juhtum võib potentsiaalselt aidata seda õigust edasi arendada ühest uuest aspektist, ei saa kaasa tuua komisjoni kohustust uurimist läbi viia, vastupidi sellele, mida hagejad väitsid.

74 Arvestades eespool toodud kaalutlusi tuleb teise väite esimene osa põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

Teise väite teine osa, mis puudutab ELTL artiklite 101 ja 102 kasulikku mõju

75 Teise väite teise osa raames väidavad hagejad, et kuna komisjon keeldus uurimist algatamast, siis on ta käesolevas asjas võtnud ELTL artiklitelt 101 ja 102 kogu kasuliku mõju.

76 Nimelt ei saanud vaidlustatud otsuse tõttu ja võttes arvesse UOKiKi keeldumist Poolas uurimist algatada ning keerukust või koguni võimatust saavutada kahjuhüvitiste väljamõistmine liikmesriigi kohtutes, kaebuses mainitud üksuste poolt toime pandud konkurentsiõiguse rikkumisi karistada ükski

liikmesriigi konkurentsiasutus ega kohus, ja seda vaatamata asjaolule, et küsimus oli samuti kaupade vabas liikumises, täpsemalt taimekaitsevahendite turustamises, ja et komisjonil oli tõeline võimalus tagada liidu konkurentsiõiguse asjassepuutuv edasiarendamine.

77 Mis puudutab esmalt seda, et UOKiK otsustas jätta riikliku kaebuse läbi vaatamata üheaastase aegumistähtaja tõttu, mis on Poola õiguses ette nähtud ja mis hakkab kulgema alates selle aasta lõpust, mille jooksul väidetav rikkumine lõppes, siis tuleb märkida, et see liikmesriigi konkurentsiasutuse otsus, milles ei ole ühtegi hinnangut selle kohta, kas ELTL artikleid 101 ja 102 rikutud või mitte, ei saa kohustada komisjoni uurimist algatama (vt selle kohta kohtuotsus, 21.1.2015, easyJet Airline *vs.* komisjon, T-355/13, EU:T:2015:36, punkt 28).

78 Lisaks tuleb rõhutada, et tõhususe nõue ei saa kaasa tuua komisjoni kohustust kontrollida – kui ta tuvastab, et puudub liidu huvi uurimist algatada –, kas konkurentsiasutusel, kellele eelnevalt oli analoogne kaebus esitatud, on institutsioonilised, rahalised ja tehnilised vahendid talle määrusega nr 1/2003 pandud ülesande täitmiseks (vt selle kohta kohtuotsus, 17.12.2014, Si.mobil *vs.* komisjon, T-201/11, EU:T:2014:1096, punkt 57).

79 Igal juhul ei ole hagejad tõendanud, et UOKiK ei kavatse tõhusalt menetleda ja karistada ELTL artiklite 101 ja 102 rikkumisi. Samuti ei ole nad sugugi tõendanud seda, mil viisil võis Poola õiguses ette nähtud aegumistähtaeg, mida kohaldati nende suhtes, et põhjendada riikliku kaebuse tagasilükkamist, ja mis *ratione temporis* kohaldatavate liidu õigusnormide puudumise korral kuulus Poola Vabariigi menetlusautonoomia alla, muuta võimatuks või äärmiselt keeruliseks ELT lepingu nendest sätetest neile tulenevate õiguste teostamise (vt selle kohta ja analoogia alusel kohtuotsus, 13.7.2006, Manfredi jt, C-295/04–C-298/04, EU:C:2006:461, punktid 77 ja 78). Lisaks tunnistasid hagejad kohtuistungil, et riiklikus kaebuses ja 30. augusti 2010. aasta kirjas ei esitanud nad UOKiKilt hinnangu saamiseks faktilisi asjaolusid, mis puudutavad 2008. aastast hilisemat perioodi, ehkki nagu komisjon rõhutas muu hulgas oma 6. veebruari 2017. aasta märkustes, viisid Poola ametiasutused Agria Polska ladudes ja peamistes asukohtades läbi inspektsioonid 2010. aasta maist juunini.

80 Lisaks täheldab Üldkohus, et üldiselt ning nagu meenutati ka määruse nr 1/2003 artiklis 6, peavad liikmesriigi kohtud, kelle ülesanne on kohaldada oma pädevuse raames ELTL artiklite 101 ja 102 sätteid, millel on otsene mõju isikutevahelistele suhetele ning mis tekitavad puudutatud isikutele õigusi, tagama nende normide täieliku mõju ja kaitsma nendega isikutele antud õigusi (kohtuotsus, 20.9.2001, Courage ja Crehan, C-453/99, EU:C:2001:465, punktid 23 ja 25).

81 Seetõttu võisid hagejad esitada Poola või Austria kohtutele nõudeid kahju hüvitamiseks, mis neile väidetavalt tekkis taimekaitsevahendite tootjate ja turustajate tegevuse või toimingute tõttu, mida nad peavad ELTL artikleid 101 ja 102 rikkuvaks. Igal juhul on kõigil füüsilistel või juriidilistel isikutel õigus nõuda kahju hüvitamist, kui esineb põhjuslik seos selle kahju ning ELTL artikli 101 või artikliga 102 keelatud kokkuleppe või tegevuse vahel (kohtuotsus, 13.7.2006, Manfredi jt, C-295/04–C-298/04, EU:C:2006:461, punkt 61).

82 Sellega seoses tuleb rõhutada, et liikmesriigi konkurentsiasutuse või komisjoni võimalik keeldumine algatada uurimine, mis võiks viia nendest asutustest ühe hinnanguni, et esines konkurentsieeskirjade rikkumine, ja olenevalt olukorrast rahatrahvi määramiseni uuritavatele ettevõtjatele, ei saa piirata hagejate õigust pöörduda liikmesriigi kohtute poole nõudega hüvitada kahju, mis tekkis ELTL artiklite 101 ja 102 rikkumise tõttu.

83 Isegi kui liikmesriigi konkurentsiasutus, käesolevas asjas UOKiK, jättis riikliku kaebuse rahuldamata siseriikliku aegumisnormi tõttu, ja isegi kui komisjoni võimalik uurimine oleks võinud potentsiaalselt kergendada hagejate tõendamiskoormist liikmesriigi kohtutesse esitatud hagide raames, ei saa need hagejad sellises olukorras väita, et vaidlustatud otsus, millega komisjon keeldus uurimise algatamisest, võttis ELTL artiklitelt 101 ja 102 kogu nende kasuliku mõju.

84 Lisaks meenutab Üldkohus, et kahju hüvitamise hagid liikmesriigi kohtutes võivad sama moodi nagu komisjoni ja liikmesriikide konkurentsiasutuste tegevus aidata oluliselt kaasa liidus tõhusa konkurentsi säilitamisele (kohtuotsus, 20.9.2001, Courage ja Crehan, C-453/99, EU:C:2001:465, punkt 27), ja et eriti siis, kui komisjon otsustab kaebuse menetlemist mitte jätkata, võib kaebuse esitaja tugineda liikmesriigi kohtus õigustele, mis talle ELTL artiklitega 101 ja 102 on antud (vt kohtuotsus, 18.3.1997, Guérin automobiles *vs.* komisjon, C-282/95 P, EU:C:1997:159, punkt 39 ja seal viidatud kohtupraktika).

85 Arvestades eespool esitatud kaalutlusi tuleb teise väite teine osa tagasi lükata.

86 Niisiis tuleneb käesoleva kohtuotsuse punktides 42–84 esitatud kõigist kaalutlustest, et komisjon ei ole vaidlustatud otsuses teinud ilmset hindamisviga, kui ta kaalus seda, kui olulist kahju võib väidetud rikkumine siseturu toimimisele tekitada ning milline on rikkumise tuvastamise tõenäosus ja vajalike uurimismeetmete ulatus.

87 Seega tuleb teine väide põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

Esimese väite analüüs

88 Esimese väite raames viitavad hagejad sellele, et komisjon rikkus nende õigust tõhusale kohtulikule kaitsele, mis on sätestatud Roomas 4. novembril 1950 allkirjastatud Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni (edaspidi „EIÕK“) artiklis 13 ja põhiõiguste harta artiklis 47. See tõi kaasa olulise kahju nende mainele ning võimalusele arendada oma paralleelkaubanduse alast tegevust. Nad hindavad selle kahju suuruseks vähemalt Agria Polska puhul 45 868 000 Poola zlotti.

89 Hagejate sõnul peaks neil olema õigus tõhusale õiguskaitsevahendile käesolevas asjas esinevas olukorras, kus nende õigusi rikuti sellega, et kaebuses mainitud üksused rikkusid oletatavalt liidu konkurentsiõigust. Uurimise algatamisest keeldumise korral olukorras, kus UOKiK oli juba omakorda teinud riikliku uurimise algatamisest keeldumise otsuse, mille peale Poola õiguse alusel ei saanud edasi kaevata, võttis komisjon neilt igasuguse võimaluse vaidlustada sisuliselt tema otsus, mis oleks pidanud tehtama, et tuvastada ELTL artikli 101 või 102 rikkumine. Aga ainult komisjoni selline sisuline otsus oleks andnud hagejatele võimaluse esitada selle otsuse peale Üldkohtule hagi. Niisiis on hagejate sõnul ainus tõhus õiguskaitsevahend, mis võimaldab ELT lepingu ja liidu teisese õigusega neile tagatud kaitse, just nimelt komisjoni poolt uurimise algatamine.

90 Vastupidi sellele, mida komisjon vaidlustatud otsuses märkis, ei saa hagejate poolt kaebuses ja riiklikus kaebuses mainitud üksuste vastu liikmesriigi kohtutesse pöördumine, mis võib toimuda tsiviil-, maksu-, haldus-, äri- või karistusõiguse alusel muu hulgas tõendite võltsimise, laimamise või eetikareeglite rikkumise tõttu, oma laadilt võimaldada hagejatele hüvitist kahju eest, mis on otseselt seotud kaebuses mainitud ELTL artiklite 101 ja/või 102 väidetava rikkumisega. Esiteks on teatud nõuded Poola õiguse kohaselt aegunud, kuna liikmesriigi õiguses on sätestatud kolmeaastane aegumistähtaeg nõuetele, mis puudutavad tegelemist majandustegevusega. Teiseks ei suuda Poola kohtud hagejate sõnul veel tagada ELTL artiklitega 101 ja 102 ettevõtjatele antud õiguste tõhusat kaitset.

91 Komisjon palub lükata väide põhjendamatuse tõttu tagasi.

92 Esmalt meenutab Üldkohus, et põhiõiguste harta artikli 47 esimese lõigu kohaselt on igaühel, kelle liidu õigusega tagatud õigusi või vabadusi rikutakse, selles artiklis kehtestatud tingimuste kohaselt õigus tõhusale õiguskaitsevahendile kohtus. See põhimõte on liidu õiguse üldpõhimõte, mis tuleneb liikmesriikide ühistest põhiseaduslikest traditsioonidest ja mida kinnitatakse EIÕK artiklites 6 ja 13. Põhiõiguste harta artikli 47 kohta antud selgituste kohaselt, mida vastavalt ELL artikli 6 lõike 1 kolmandale lõigule ja põhiõiguste harta artikli 52 lõikele 7 tuleb võtta harta tõlgendamisel arvesse, vastab põhiõiguste harta artikli 47 teine lõik EIÕK artikli 6 lõikele 1 (kohtuotsus, 22.12.2010, DEB, C-279/09, EU:C:2010:811, punktid 29 ja 32).

93 Esiteks, mis puudutab hagejate argumenti, et nende õigust tõhusale kohtulikule kaitsele Üldkohtus on rikutud, siis tuleb meenutada, et füüsilistel või juriidilistel isikutel, kellel on õigus esitada kaebus määruse nr 1/2003 artikli 7 alusel, on õiguskaitsevahend, mis peab kaitsma nende õiguspäraseid huve, kui nende kaebust täielikult või osaliselt ei rahuldata (kohtuotsus, 25.10.1977, Metro SB-Großmärkte *vs*. komisjon, 26/76, EU:C:1977:167, punkt 13). Käesolevas asjas on hagejad nimelt kasutanud seda õiguskaitsevahendit, esitades ELTL artikli 263 alusel käesoleva hagi.

94 Teiseks, mis puudutab asjaolu, et hagejad soovisid, et komisjon teeks otsuse, milles ta tuvastab ELTL artiklite 101 ja/või 102 rikkumise või selle puudumise, et nad saaksid vajaduse korral esitada sellise otsuse peale ELTL artikli 263 alusel hagi, siis tuleb meenutada, et määruse nr 1/2003 artikkel 7 ei anna kaebuse esitajale õigust nõuda, et komisjon võtaks vastu lõpliku otsuse väidetava rikkumise olemasolu või puudumise kohta, nagu ei kohusta see ka komisjoni igal juhul menetlust jätkama kuni lõpliku otsuse staadiumini (kohtuotsus, 18.10.1979, GEMA *vs*. komisjon, 125/78, EU:C:1979:237, punkt 18, ja kohtumäärus, 31.3.2011, EMC Development *vs*. komisjon, C-367/10 P, ei avaldata, EU:C:2011:203, punkt 73).

95 Pealegi, kui nõustuda hagejate sisukohaga, et komisjon peaks süstemaatiliselt algatama uurimise, kui liikmesriigi konkurentsiasutus on mingi kaebuse, mis on analoogne komisjonile esitatuga, juba eelnevalt – võimalik, et ekslikult – jätnud läbi vaatamata aegumisega seotud põhjusel, siis oleks see vastuolus määruse nr 1/2003 artikli 13 lõike 2 eesmärgiga, milleks oli tõhususe huvides kehtestada vahendite optimaalne jaotus Euroopa konkurentsiasutuste võrgustikus (vt selle kohta kohtuotsus, 21.1.2015, easyJet Airline *vs*. komisjon, T-355/13, EU:T:2015:36, punkt 37). Igal juhul ei tekita määrus nr 1/2003 ega komisjoni teatis koostöö kohta konkurentsiasutuste võrgustikus (ELT 2004, C 101, lk 43) ettevõtjale õigusi ega ootuseid, et tema juhtumit käsitleb kindel konkurentsiasutus (vt kohtuotsus, 17.12.2014, Si.mobil *vs*. komisjon, T-201/11, EU:T:2014:1096, punkt 39 ja seal viidatud kohtupraktika), et ta saaks vajaduse korral kasu selle ametiasutuse poolt oma uurimisvolituste raames kogutud tõenditest.

96 Kolmandaks heidavad hagejad sisuliselt ette ühelt poolt liikmesriigi tasandil niisuguse õiguskaitsevahendi puudumist, mis võimaldaks neil saada tõhusalt hüvitist kahju eest, mis neil nende hinnangul tekkis kaebuses mainitud äriühingute tegevuse tõttu, mida UOKiKi uurimine ei puudutanud, ja teiselt poolt seda, et UOKiKi otsuse suhtes jätta riiklik uurimine aegumise tõttu algatamata puudub õiguskaitsevahend, kuna Naczelny Sąd Administracyjny (kõrgeim halduskohus, Poola) leidis oma 12. juuli 2011. aasta määruses II GSK 1035/11 analoogses asjas, et „[UOKiKi presidendi] teadet selle kohta, et puudub alus algatada keelatud kokkuleppeid puudutav menetlus, ei saa lugeda menetluse algatamise keeldumise otsuseks“, ja et „UOKiKi presidendi [sellekohane] kiri oli laadilt informatiivne ning seda ei saa lugeda aktiks või meetmeks [Poola] halduskohtutes kohaldatava menetlusseadustiku artikli 3 lõike 2 punkti 4 tähenduses“.

97 Ent isegi kui komisjon tunnistas selles küsimuses kohtuistungil, et ei olnud välistatud, et see Naczelny Sąd Administracyjny (kõrgeim halduskohus) kohtupraktika võib rikkuda ELTL artikleid 101 ja 102 ja põhjendada hiljem Poola Vabariigi vastu menetluse algatamist, meenutab Üldkohus, et määruse nr 1/2003 artiklis 7 sätestatud menetluses ei saa teha järeldusi liikmesriikide ametiasutuste, sh kohtute võimalike rikkumiste kohta, kuna see kuulub ELTL artiklis 258 sätestatud liikmesriigi kohustuste rikkumise menetluse kategooriasse (vt selle kohta kohtumäärus, 29.9.1997, Sateba *vs*. komisjon, T-83/97, EU:T:1997:140, punkt 39), ja tegelikult kehtivatest eeskirjadest ei saa kõrvale hiilida, üritades ELTL artiklist 258 lahutada aluslepingus reguleeritavat menetlust, allutades selle kunstlikult määruses nr 1/2003 sätestatud reeglitele (vt kohtumäärus, 19.2.1997, Intertronic *vs*. komisjon, T-117/96, EU:T:1997:16, punkt 24 ja seal viidatud kohtupraktika).

98 Seetõttu tuleb tagasi lükata hagejate argumendid, mis puudutavad esiteks UOKiKis konkurentsivastase tegevuse menetlemise suhtes kohaldatava aegumistähtaja lühidust ja kolmeaastast aegumistähtaega, mis kehtib ettevõtjate nõuetele Poola õiguse kohaselt, ja teiseks seda, et Poola õiguses väidetavalt puudub õiguskaitsevahend UOKiKi otsuse suhtes jätta riiklik uurimine algatamata.

99 Sõltumata UOKiKi keeldumisest algatada riiklik uurimine, oli hagejatel igati võimalik esitada liikmesriigi õiguse alusel liikmesriigi kohtutele hagisid, et nõuda hüvitist väidetava kahju eest, mis tulenes sellest, et kaebuses mainitud ettevõtjad rikkusid ELTL artikleid 101 ja/või 102. Sellega seoses ei ole esiteks asjassepuutuv asjaolu, et erinevalt riikliku kaebuse esitamise ajal *ratione temporis* kehtinud Poola õigusest nägi Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. novembri 2014. aasta direktiiv 2014/104/EL teatavate eeskirjade kohta, millega reguleeritakse liikmesriikide õiguse kohaseid kahju hüvitamise hagisid liikmesriikide ja Euroopa Liidu konkurentsiõiguse rikkumise korral (ELT 2014, L 349, lk 1), ette sellistele nõuetele pikema aegumistähtaja, mis oli siinses asjas viis aastat, kuna selle direktiivi ülevõtmise tähtaeg ei olnud nimetatud kaebuse esitamise hetkeks veel möödunud. Teiseks ja igal juhul, isegi kui tuleks tuvastada, et hagejatel ei olnud piisavat õiguskaitsevahendit liikmesriigi kohtutes, et saada hüvitist nimetatud kahju eest konkurentsieeskirjade eraõigusliku rakendamise (*private enforcement*) raames, ei saaks selline olukord kohustada komisjoni algatama liidu tasandil uurimist nende reeglite avalik-õigusliku rakendamise (*public enforcement*) raames.

100 Pealegi selgitasid hagejad, et nad esitasid Sąd Okręgowy w Warszawie'le (Varssavi piirkonnakohus, Poola) Poola õiguse alusel kahju hüvitamise nõude, et saada hüvitist kahju eest, mis neil väidetavalt tekkis Poola järelevalveasutuste ametnike väärade otsuste tõttu ja RWA tegevuse tõttu seoses nende ametnikega, et nad selliseid otsuseid vastu võtaks.

101 Lõpuks tuleb argument, et komisjon rikkus väidetavalt EIÕK 1. protokolli artiklit 1, jätta vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata, nagu väidab ka komisjon, kuna hagejate see argument ei täida Üldkohtu kodukorra artikli 76 selguse nõudeid.

102 Kõiki eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb esimene väide tagasi lükata ja seetõttu hagi tervikuna rahuldamata jätta.

Kohtukulud

103 Vastavalt kodukorra artikli 134 lõikele 1 on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud.

104 Kuna kohtuotsus on tehtud hagejate kahjuks, tuleb kohtukulud vastavalt komisjoni nõudele välja mõista hagejatelt.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (esimene koda)

otsustab:

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Jätta kohtukulud Agria Polska sp. z o.o., Agria Chemicals Poland sp. z o.o., Star Agro Analyse und Handels GmbH ja Agria Beteiligungsgesellschaft mbH kanda.

Pelikánová Nihoul Svenningsen

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 16. mail 2017 Luxembourgis.

Allkirjad